

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 4. november 2020 blev i sag nr. 95303:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Tryg Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 24/5 2020 har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Mit fald den 29.2.17 medførte en brækket ryg med efterfølgende 2 operationer. Tryg anerkendte straks, at ulykken var dækket. 8.11.18 blev jeg tilkendt erstatning med et varigt mén på 10% iht. AES tabel B.1.2.3. Jeg mente ikke, og det gør jeg fortsat ikke, at dette dækker mine problemer med min ryg. Min klage er efterfølgende behandlet af AES, der mener mine problemer ikke vedrører skaden, skønt dette er modbevist af kirurg ..., som har opereret mig.

Problemerne består i, at jeg implantatet, og især den nederste del, ikke kan være i kontakt med andet end blødt materiale. Hjemme og i bilen er der stole overalt, der er tilpasset mig. Til motion, på gulv og vandgymnastik, kan jeg ikke læne ryggen op af gulv eller væg uden at have pude mm imellem. Når jeg færdes omkring skal jeg medbringe noget til ryggen.

Jeg har tidligere fremsendt fotos af ryggen, men ingen der har foretaget afgørelse om méngrad har set ryggen.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg ønsker tilkendt en højere méngrad."

Selskabet har den 29/6 2020 bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Sagen er behandlet efter forsikringsbetingelserne for ulykkesforsikring UL04, jf. bilag 1. Sagen drejer sig om, at vores kunde, i det følgende omtalt som 'klageren', har anmeldt, at hun faldt på en trappe, hvorved hun fik en fraktur på en ryghvirvel.

Twisten for Ankenævnet vedrører spørgsmålet om, hvorvidt klageren er berettiget til yderligere erstatning for varigt mén end de 10 %, som vi allerede har udbetalt.

Sagsforløb

Vi modtog den 10. februar 2017 klagerens skriftlige anmeldelse, jf. bilag 2. Det fremgår af sagen, at klageren den 29. januar 2017 faldt på en trappe, hvorved hun fik en fraktur på en ryghvirvel. Klageren blev efterfølgende opereret i ryggen, og hun fik stivgjort flere af sine ryghvirvler.

Ved brev af 14. februar 2017 anerkendte vi det anmeldte ulykkestilfælde som omfattet af forsikringsdækningen.

På baggrund af lægelige journaloplysninger samt funktionsattest af 15. oktober 2018, jf. bilag 3, vurderede vi, at klagerens gener som følge af ulykkestilfældet svarede til et varigt mén på 10 %, jf. bilag 4.

Klageren fik genoptaget sin sag på grund af fortsatte gener, hvorfor hun blev undersøgt af en neurologisk speciallæge, jf. bilag 5. Ved afgørelse af 2. april 2019 fastholdt vi, at klagerens varige mén svarede til 10 %, jf. bilag 6.

Klageren var utilfreds med vurderingen, hvorfor hun klagede til Trygs klageansvarlige afdeling, Kvalitet. Sagen blev herefter forelagt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring til en uvildig vurdering, som har udtalt sig i sagen den 3. september og 1. november 2019. Ved begge vurderinger er Arbejdsmarkedets Erhvervssikring kommet frem til, at det varige mén som følge af ulykkestilfældet skal fastsættes til mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og klagerens ryggener, jf. bilag 7 og 8.

Senest har Trygs klageansvarlige afdeling, Kvalitet, ved e-mail af 11. februar 2020 fastholdt, at vi ikke kan tilbyde yderligere erstatning end de 10 %, som klageren allerede har fået, jf. bilag 9.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering

På baggrund af sagens indbringelse for Ankenævnet, har vi gennemgået sagen på ny. Vi finder dog ikke anledning til at ændre vores tidligere vurderinger i sagen.

Vi har lagt vægt på, at klagerens gener fra ryggen på baggrund af vores lægekonsulenters vurderinger bedst svarer til punkt B.1.2.3 i Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende méntabel om middelsvære, daglige rygsmerter i brystryggen med eventuelt udstrålende smerter.

I den forbindelse har vi også inddraget den neurologiske speciallæges vurdering, hvoraf det fremgår, at klageren har konstante lette til middelsvære rygsmerter samt nedsat bevægelighed af lænden, jf. bilag 5.

Der foreligger derfor ikke grundlag for, at klagerens gener i ryggen kan indplaceres på et niveau i méntabellen, som skulle give en højere erstatning end de 10 %.

Vi bemærker, at klageren ved dexaskanning har fået konstateret osteopeni, jf. bilag 3. Af forsikringsbetingelsernes afsnit 7.9 fremgår det, at forsikringen ikke dækker 'Gener svarende til et i for-

vejen bestående mén eller en lidelse, herunder degenerativ forandring, uanset om den ikke tidligere har været symptomgivende. Endvidere kan dette forhold ikke bevirke, at méngraden fastsættes højere, end hvis et sådant mén eller lidelse ikke eksisterede¹.

Vi har ved vores vurdering ikke foretaget fradrag i det varige mén, da vi har vurderet, at ulykkestilfældet i sig selv har medført, at klageren har et varigt mén på 10 % for rygener.

Vi bemærker endvidere, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring to gange har vurderet, at det varige mén er mindre end 5 % på grund af manglende årsagssammenhæng mellem det anmeldte ulykkestilfælde og klagerens gener. Udtalelserne er vedlagt som bilag 7 og 8.

På baggrund af ovenstående fastholder vi, at vi ikke kan yde yderligere erstatning for varigt mén end de 10 %, som vi allerede har udbetalt. Den modtagne ankenævnsklage giver os derfor ikke grundlag for at ændre vores tidligere vurderinger af sagen."

Klageren har den 22/7 2020 bl.a. anført:

"Tryg fastholder vurdering af min skade til 10 %. Med de gener, jeg har pådraget mig, mener jer, at procenten er for lav.

Tryg beskriver, at jeg har nedsat bevægelighed i lænden. Det er ikke lænden, med det er brysthvirvlerne Th2 – Th10, der er fikseret med op til 5 cm lange skruer. Det er skruhovederne på disse, der volder mig store gener i forbindelse med kontakt med f.eks. især stole og også gulv/væg ved gymnastik. Jeg kan ikke bare sætte mig på en hvilken som helst stol, men skal næsten altid mobilisere en pude eller et tæppe, som værn mod stoleryggen. Til vandgymnastik kan jeg ikke placere en Aqua orm (som jo er blød) på den nederste del af implantatet, og øvelser, hvor man læner ryggen op af væggen, må jeg udøve på anden måde.

Det øverste af implantatet er fastgjort med kroge. Disse kroge har løsnet sig, og det bevirker, at mit hoved sidder langt fremme. Jeg kan blive opereret, men det bliver jeg frarådet, da de små nakkehvirvler kan blive beskadiget. Skal jeg ligge på ryggen til f.eks. gymnastik, skal jeg have en pude under implantatet og en pude under hovedet for at få kontakt til gulvet.

Den fysioterapeut, der for snart 3 år siden skulle hjælpe mig med genoptræning, foreslog, at jeg tog

20 kilo på, for at få dækket skruerne. Jeg har heldigvis ikke forøget vægten med 20 kilo, men ved genoptræningen har jeg efter formålet fået muskler, men de dækker desværre ikke skruhovederne, som ligger lige under huden. Det er disse skruhoveders kontakt til et materiale, jeg fortsat har mange problemer med.

Jeg har ganske rigtigt fået konstateret ostepeni efter mit traume, hvor jeg gled på trappen belagt med islag og ramte et trappetrin. Det er helt naturligt at blive undersøgt i den anledning. Statistik viser, at halvdelen af alle ... årige kvinder har ostepeni, og ved en alder på ... år er næsten alle ramt af osteopeni. Jeg var ... år på traumatidspunktet.

Tryg henviser til vurderingen som AES har foretaget. AES påstår, at der ikke er årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og generne.

Dette er tidligere modbevist af kirurg ..., og jeg medsender igen rapporten fra ... af 29.11.2019. ... skriver bl.a. at ostopeni normalt påkræver et ydre traume for at forårsage knoglebrud, hvilket indikerer, at der er sammenhæng mellem mit fald og knoglebruddet.

Derudover skal bemærkes, at jeg aldrig tidligere har haft brækket noget til trods for mange potentielle muligheder bl.a. i form af skisport (2015 var sidste år).

Hvis jeg ikke havde været udsat for traumet med mit fald på den isslagbelagte trappe, havde jeg ikke været belastet af implantatet med de store skruer."

Selskabet har den 18/8 2020 bl.a. anført:

"Vi har modtaget klagerens seneste bemærkninger til sagen. Vi har fejlagtigt henvist til, at bilag 5 omhandler lænderyggen. Det beklager vi meget. Sagen er selvfølgelig baseret på smerter i brystryggen, hvilket vi også har henvist til i det vejledende punkt i méntabellen. Bortset fra vores skrivefejl henviser vi i det hele til vores svar af 29. juni 2020, og vi har ikke yderligere bemærkninger."

Til dette har klageren den 29/8 2020 bl.a. anført:

"Tryg undskylder i brev af 18.8, at man har henvist skaden på ryggen til at være på lænden og ikke i brystryggen. Herudover fastholder man svar af 29. juni 2020.

AES fremsatte den 1. november 2019 den udtalelse, at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og mine aktuelle ryggener.

I samme brev skriver AES: Skadelidte har bevisbyrden for, at de anførte gener skyldes skaden. For at løfte bevisbyrden er det et krav, at skaden lægeligt set er egnet til at give varige følger, at der har været symptomer i tilknytning til skaden (strakssymptomer), og at symptomerne har været til stede fra skadetidspunktet og frem til vores vurdering.

AES har som lægelig konsulent anvendt neurokirurg

Det er disse udtalelser Tryg nu henholder sig til.

I brev til AES af 2. december 2019 samt i mit brev af 22. juli 2020 til Ankenævnet For Forsikring medsender jeg fra rapport fra speciallæge i rykirurgi ..., der beskriver årsagssammenhængen, som hermed burde være bevist.

Som beskrevet i bl.a. mit brev af 22. juli er det hovedsagelig skruerne med de store skruehoveder, der volder mig problemer. Havde jeg ikke været udsat for det traume, at falde på den isslagbelagte trappe havde jeg ikke været udstyret med disse skruer."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 3/9 2019 fremgår bl.a.:

"Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i neurokirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén. Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] faldt den 28. januar 2017 på en trappe, hvorved hun slog ryggen.
- Den 31. januar 2017 henvendte [klageren] sig til egen læge, hvor hun klagede over rygsmerter.
- En CT-scanning viste sammenfald af den 5. brystryghvirvel samt brud på 6. og 7. brystryghvirvel.
- Den 3. februar 2017 blev fik [klageren] foretaget en stivgørende operation af ryggen grundet bruddene.
- En røntgenundersøgelse den 12. april 2017 viste yderligere sammenfald af den 7. brystryghvirvel.
- [Klageren] blev herefter den 27. april 2017 igen opereret i ryggen.
- Den 26. maj 2017 fik [klageren] foretaget en DEXA-scanning, som viste at hun led af afkalkning af knogler (osteopeni)

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter i ryggen, som forværres ved bestemte stilling og når hun sidder ned i længere tid, kraftige jag fra ryggen samt at hendes kropsholdning er faldet forover.

Det er imidlertid vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og de ovenfor anførte gener.

Vi har lagt vægt på, at den beskrevne hændelse, efter vores lægefaglige vurdering, ikke er egnet til medføre brud i ryggen og heraf varige gener.

Når der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Vi har i den forbindelse noteret os, at [klageren] ved DEXAscanning i maj 2017 blev diagnosticeret med osteopeni.

På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] aktuelle ryggener med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse.

Vi vurderer derfor, at hændelsen den 29. januar 2017 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastholdelse af 1/11 2019 fremgår bl.a.:

"Varigt mén

Det varige mén er fortsat mindre end 5 procent

Du har i brev af den 11. september 2019 anmodet om en genvurdering af det varige mén og i den forbindelse anført, at dine aktuelle ryggener skal tilskrives den anmeldte hændelse.

Vi har på ny gennemgået sagen, herunder de lægelige oplysninger samt dine bemærkninger.

Vi finder imidlertid forsat, at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og dine aktuelle ryggener.

Vi har lagt vægt på, at den anmeldte hændelse, ikke er egnet til at medføre de efterfølgende påviste brud og varige gener.

Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at du efterfølgende har fået påvist afkalkning af knoglerne (osteopeni).

Når der er tale om en ulykkesforsikring bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

Vi vurderer derfor, at de påviste brud i forbindelse med den anmeldte hændelse med overvejende sandsynlighed må tilskrives dine forudbestående helbredsmæssige forhold.

Vi betvivler ikke, at du har gener i form af smerter i ryggen, men vi vurderer, at disse ikke kan tilskrives den anmeldte hændelse.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af den 3. september 2019."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings méntabel fremgår bl.a.:

" B.1.2.3. Middelsvære, daglige rygsmerter, eventuelt med udstrålende smerter: 10%"

Nævnet udtaler:

Klageren har anmeldt, at hun den 29/1 2017 var udsat for et ulykkestilfælde, hvor hun faldt på en trappe og fik en fraktur i ryggen. Hun klager over, at selskabet har fastsat méngraden til 10 %.

Selskabet har udbetalt godtgørelse svarende til en méngrad på 10 % under henvisning til méntabellens punkt B.1.2.3. Selskabet har afvist at udbetale yderligere godtgørelse og har bl.a. henvist til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 3/9 2019 og fastholdelse af 1/11 2019.

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse af 3/9 2019 fremgår det, at "Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over smerter i ryggen, som forværres ved bestemte stilling og når hun sidder ned i længere tid, kraftige jag fra ryggen samt at hendes kropsholdning er faldet forover. Det er imidlertid vores vurdering, at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og de ovenfor anførte gener. Vi har lagt vægt på, at den beskrevne hændelse, efter vores lægefaglige vurdering, ikke er egnet til medføre

Ankenævnet for Forsikring

7.

95303

brud i ryggen og heraf varige gener. Når der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold. Vi har i den forbindelse noteret os, at [klageren] ved DEXAscanning i maj 2017 blev diagnosticeret med osteopeni. På baggrund af ovenstående er det vores vurdering, at [klagerens] aktuelle ryggene med overvejende sandsynlighed må tilskrives andre forhold end den anmeldte hændelse. Vi vurderer derfor, at hændelsen den 29. januar 2017 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent på grund af manglende årsagssammenhæng".

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastholdelse af 1/11 2019 fremgår det, at "Det varige mén er fortsat mindre end 5 procent. Du har i brev af den 11. september 2019 anmodet om en genvurdering af det varige mén og i den forbindelse anført, at dine aktuelle ryggene skal tilskrives den anmeldte hændelse. Vi har på ny gennemgået sagen, herunder de lægelige oplysninger samt dine bemærkninger. Vi finder imidlertid forsat, at der ikke er årsagssammenhæng mellem hændelsen og dine aktuelle ryggene. Vi har lagt vægt på, at den anmeldte hændelse, ikke er egnet til at medføre de efterfølgende påviste brud og varige gener. Det fremgår af de helbredsmæssige oplysninger, at du efterfølgende har fået påvist afkalkning af knoglerne (osteopeni). Når der er tale om en ulykkesforsikring bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompenseret for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold. Vi vurderer derfor, at de påviste brud i forbindelse med den anmeldte hændelse med overvejende sandsynlighed må tilskrives dine forudbestående helbredsmæssige forhold. Vi betvivler ikke, at du har gener i form af smerter i ryggen, men vi vurderer, at disse ikke kan tilskrives den anmeldte hændelse. Vi fastholder derfor vores udtalelse af den 3. september 2019".

I henhold til almindelige forsikringsretlige principper påhviler det forsikringstageren at bevise rigtigheden og størrelsen af et fremsat krav.

Efter en gennemgang af sagen – herunder de lægelige oplysninger og udtalelsen fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring af 3/9 2019 og fastholdelsen af 1/11 2019 – finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hun har krav på yderligere méngodtgørelse efter ulykken 29/1 2017.

Ankenævnet *for* Forsikring

8.

95303

Ankenævnet *for* Forsikring

9.

95303

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen